

maa altsaa efter Lovudkastet ogsaa Samtykke have til Anlægget paa dette Sted. Jeg troer altsaa, at denne Tilføielse „eller flyttes“ er unødvendig, men forresten kan der ikke være noget imod den. — Det hele Endringsforslag til § 4 er kun en Redactionsforandring, og jeg har Intet at erindre imod det. — Hvad § 5 angaaer, er jeg ogsaa blevet opmærksom paa, hvad ogsaa den ærede Formand har bemærket, at Fiskebløderi, som skulde optages i denne Paragraph, var glemt i Indstillingen. Jeg skal blot henstille, om det ikke, naar der hensees til de forskjellige Næringsveie, som nævnes i Paragraphen, var bedre, at dette Ord Fiskebløderi fattedes i Begyndelsen af Paragraphen efter „Kjøudsalg“. Hvad „Botafskyderi“ angaaer, da troer jeg, at det vilde være hensigtsmæssigt, om det blev staaende. Det er vel fuldkommen rigtigt, at saadanne Anlæg fortiden ikke findes i Kjøbenhavn; men naar de maae erkjendes at henhøre til de Næringsbrug, som bør underkastes de Indskrænkninger, som Sen iøvrigt hjemler, da troer jeg, at man skal lade dem blive staaende, for at man strax kan have en Lovregel, dersom Nogen i Tiden skulde ville anlægge et saadant Næringsbrug her i Staden; og den Omstændighed, at der fortiden ikke her findes et saadant Næringsbrug, kan ikke være nogen Grund til at undlade at stille dette Næringsbrug sammen med dem, som nævnes i Sen. Det kan vistnok ikke nægtes, at der i Tiden kunne opstaae mange andre Næringsbrug, som kunne være ligesaa skadelige for Sundheden som de, der nævnes enten i § 1 eller § 3, og som man ikke kan forudsee; der er da ingen anden Veie at gaae end at indbringe et nyt Lovforslag, fordi man ikke forud kan tænke sig alle deslige Næringsveie, ligesom man heller ikke godt kan henføre dem under almindelige Regler, uden at give Fortolkningen af disse et altfor stort Spillerum. Men naar man allerede er bleven opmærksom paa et saadant Næringsbrug, som er skadeligt for Sundheden, saa

seer jeg ikke Andet, end at man gjør rigtigst i at nævne det her. Hvorfor Udvalget vil, at Ordet „eragtes“ skal ombyttes med „findes“, veed jeg ikke; forresten er det jo kun en Redactionsforandring.

En æret Rigsdagsmand, den 1ste for 2den Valgkreds (Ulrik), har allerede udtalt sig imod den følgende Indstilling af Udvalget, at § 6 skulde udgaae, og jeg anseer det ogsaa for at være af største Vigtighed, at § 6 bliver staaende, ialfald med en vis Forandring, for at man dog ikke skal komme til at savne en Regel for, hvorledes der skal forholdes i Henseende til de omhandlede Næringsveie udenfor Kjøbenhavn. Det har allerede viist sig i et Par Tilfælde, efterat dette Lovforslag er blevet udarbejdet, at man har savnet en saadan Regel, idet man nemlig paa et Sted har ønsket at anlægge et Beenfogeri lige op ved en By, og paa et andet Sted en Larmstrængefabrik. Fra vedkommende Sundhedspolities Side er der blevet gjort Indstilling om, at dette maatte forbydes; men Justitsministeriet har ikke anset sig besøjet til at gjøre et saadant Forbud uden Lov, og har blot troet at kunne paalægge Politivrigheden at have Indseende med, at de fornødne Foranstaltninger blive truffne, saa at saaliden Skade som muligt for de Omkringsboende forarsages ved saadanne Anlæg. Men en ganske anden Sag er det at forbyde at anlægge en saadan Bedrift paa en Eiendom, der tilhører Vedkommende. I detmindste synes det mig, at Justitsministeriet maatte have Myndighed til at forbyde, at de Næringsveie, som ere nævnte i § 1, blive anlagte i Byerne, navnlig naar derimod skeer Indsigelse fra Communalbestyrelsen og Byens Dyrighed. Om man derimod ogsaa vil give Justitsministeriet Myndighed til at kunne anordne, at Næringsveie af saadan Beskaffenhed, som allerede findes i Byerne, skulle forlægges udenfor dem, er en anden Sag; jeg vil erkjende, at det maaskee kunde have nogen Betænknelighed.